

MASneep 2021

Morgen

Votum en zegengroet
Antwoordlied
Wet
Lied
Gebed
Schriftlezing-
tekstlezing
Tekst
Bediening van het
Woord
Lied
Dankgebed
Lied
Zegen

Middag

Votum en zegengroet
Lied Psalm 25: 1, 3
Gebed
Schriftlezing Psalm 103
Lied Psalm 103: 3, 5,8
Tekst **HC Zondag 46**
Bediening van het
Woord
Lied Gezang 5: 1, 10
Belijdenis van geloof
Lied Psalm 116: 4
Dankgebed
Inzameling collecte
Lied Psalm 33: 2, 8
Zegen

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Jongens en meisjes, jullie weten vast allemaal wel wie de koning van ons land is. Stel je even in gedachten voor dat jij een keer uitgenodigd wordt om koning Willem Alexander te ontmoeten, en dat je daarbij ook met hem mag praten.

Hoe moet je hem dan aanspreken?

Het zou onfatsoenlijk en respectloos zijn wanneer je zou zeggen: hoi Willem.

Want hij is wel de koning. En hij heeft een hele rij officiële titels. Zoals bijvoorbeeld Prins der Nederlanden, Prins van Oranje - Nassau, Jonkheer van Amsberg, Koning der Nederlanden, etc.

Wanneer je met Koning Willem Alexander zou praten dan moet je hem aanspreken met: Majesteit.

Of als je een mailtje of een brief aan hem zou sturen dan begin je met: Zijne majesteit de Koning.

Dat is hoe het hoort.

Maar wat denken jullie dat zijn dochters Amalia, Alexia of Ariane tegen hem zeggen wanneer ze naar bed gaan? Die zeggen natuurlijk niet iets van, Jonkheer van Amsberg ik ga naar bed, welterusten.

Nee, die mogen hem papa noemen: welterusten papa.

En als ze tegen vriendinnen over hem praten dan hebben ze het niet over hun Koning der Nederlanden, maar over hun vader.

Hoe zouden wij nu, wanneer wij tegen DE Koning praten, Hem moeten noemen?

Ja zegt je, dat heeft u toch net gezegd.

Ja, maar ik heb het nu over DE Koning. Over de Schepper van heel het universum. Van de hemel en de aarde.

Ik heb het nu over God. De HERE God waarvan wij belijden dat Hij eeuwig is, niet te doorgronden, onzienlijk, onveranderlijk, oneindig, almachtig, volkomen wijs, rechtvaardig en goed.

God is zoveel groter dan koning Willem Alexander. Hij is zo overweldigend groot, majesteitelijk en heerlijk.

En nu zegt deze God, De Koning der koningen en de HEERE der HEREN, vandaag tegen u, en óók tegen jullie kinderen: Ik wil dat jij, wanneer je tegen Mij praat, Mij aanspreekt als 'onze Vader'.

Thema: De almachtige God aanspreken als onze Vader in de hemel

- 1. Vertrouwend bidden**
- 2. Eerbiedig bidden**
- 3. Verwachtingsvol bidden**

1. Vertrouwend bidden

God wil dat. Christus heeft het zijn discipelen geleerd. Toen zij de Heere Jezus bidden zagen, hebben ze Hem gevraagd: Heere leer ons bidden.

En de Heere Jezus heeft het hen toen voorgedaan.

Willen jullie leren bidden mijn discipelen, doe het dan zo: Onze Vader die in de hemelen zijt.

Je hoort soms wel eens, vooral in bepaalde reformatorische kringen, dat men wanneer men bidt en vooral in het openbaar, men de meest indrukwekkende benamingen van God achter elkaar plakt aan het begin van het gebed.

O grootmachtig Opperwezen, U de onzienlijke de onveranderlijke God... etc. terwijl men ondertussen de vrijmoedigheid niet heeft, en nog erger, anderen de vrijmoedigheid ontnemt, om de Vadernaam uit te spreken.

U begrijpt dat Christus wanneer Hij zijn discipelen onderwijs geeft over het gebed, en de aanspraak 'onze Vader', toen niet bedoeld heeft dat alle andere aanspraken van God in het vervolg verboden zijn.

Maar tegelijk is het ook niet voor niets dat de Heere Jezus zijn discipelen, en daarmee Zijn kerk vandaag oproept om God aan te spreken als 'onze Vader'.

Onze Vader.

Gods kinderen ontvangen van Christus de vrijmoedigheid om God aanspreken als, onze Vader. De HEERE zegt hiermee eigenlijk tegen hen die de HEERE vrezen/dienen, Ik wil dat je Mij, de almachtige God, Vader, noemt.

Onze Vader.

Die heerlijke Vadernaam van God.

Dat is de Naam die Gods kinderen in de mond mogen nemen aan het begin van het gebed.

Onze Vader.

God, Vader noemen.

Het Vaderschap van God. Dat is zo, zo is God, zo maakt Hij zich bekend in de Bijbel. Het is Mozes die dit Zijn volk voorhoudt in Deuteronomium 32 als hij zegt: Is Hij niet Uw vader, Die u verworven heeft?

God werd niet pas Vader toen Hij de mensenkinderen schiep of zich een volk voor Zich verkoos. Zijn 'Vader zijn' hoort tot het wezen van God.

Het is niet zo dat wij mensen op aarde gezien hebben hoe een vader is, en dat de mens dat vervolgens op God geprojecteerd heeft.

Zo moet u Psalm 103 ook niet lezen als daar staat: Zoals een Vader zich ontfermt over zijn kinderen. Zo ontfermt de HEERE zich over wie Hem vrezen.

Nee, andersom.

Zelfs de beste vaders op aarde vallen in het niet bij het Vaderschap van God.

De zorg de liefde van de beste vaders op aarde zijn maar zwakke afspiegelingen van wie God als Vader is over allen die Hem vrezen. Uit dat Vaderschap van God spreekt zoveel liefde gemeente.

En dat Gods kinderen Hem zo mogen aanspreken dat is een wonder van genade.

Door onze zondeval zijn wij allemaal van huis weggelopen. Hebben wij God de Vader in de steek gelaten. Hebben wij gezegd: wij hebben Uw Vaderschap niet nodig.

En daarom is het zo onverdiende genade wanneer wij vandaag horen dat wij deze God moeten aanspreken met: onze Vader.

Want, Hij is toch God. Hij had ons kunnen negeren. God had het recht om tegen ons mensen te zeggen: Ik wil jullie nooit meer zien en kennen.

Maar dat doet Hij niet. Want Hij is Vader. Hij is met ons bewogen. En daarom gaf Hij Zijn Zoon.

En dat is nu ook wat de Catechismus antwoord op de vraag: waarom Christus ons oproept om God aan te spreken met deze Naam: Vader in de hemel.

Waarom?

Christus wil al bij het begin van ons gebed in ons het kinderlijk ontzag en vertrouwen richting God wekken, waarop ons gebed gegrond moet zijn. God is immers door Christus onze Vader geworden.

Door Christus, zegt de Catechismus. Christus gebied het ons op grond van Zijn werk als Middelaar.

Direct aan het begin van het onze Vader wordt onze blik gericht op het kruis. Waar de Heere Jezus hing in onze plaats, om in onze plaats de straf en de vloek van God op onze zonden te dragen.

Want onze Vader is rechtvaardig, en ook zo goed en barmhartig. En als Christus daar hangt aan het kruis. Dan begint Hij Zijn kruiswoorden met Vader: Vader vergeef het hen, want zij weten niet wat zij doen.

En daar eindigt Hij ook mee: Vader in Uw handen beveel ik Mijn Geest.

Maar op het dieptepunt van Zijn kruislijden spreekt Hij de Vadernaam niet uit: Mijn God, Mijn God waarom hebt U Mij verlaten.

Toen keerde de Vader Zijn Vaderlijk aangezicht af van Zijn Zoon. Christus verlaten door Zijn Vader. Zodat wij deze God weer kunnen aanspreken als 'onze Vader'.

En daarom gebied Christus het ons in het genadeverbond om God aan te spreken als 'onze Vader'. En zegt Hij als het ware: doe het maar. Doe het in geloof. Vrijmoedig. Want Ik ben er toch voor gestorven.

En door nu te bidden: onze Vader die in de hemelen zijt, wil God dit vertrouwen wekken.

Wekken. Daar klinkt in door dat wij dit ontzag en dit vertrouwen van onszelf niet hebben. Maar het is Christus die ons de Vader bekend heeft gemaakt. Die ons het juiste zicht geeft op hoe God is.

Wie Mij heeft gezien, die heeft de Vader gezien.

Hoe is Hij dan, vraagt iemand.

Hij is rechtvaardig. Hij doet rechtvaardige daden en recht aan alle onderdrukten.

God de Vader is barmhartig, genadig en geduldig. Er is geen vader die zo geduldig als onze hemelse Vader.

Hij zal niet voor altijd ter verantwoording roepen, niet voor eeuwig handhaaft Hij zijn toorn. Hij doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.

God de Vader is zo genadig. Want zo hoog de hemel is boven de aarde, zo is Zijn goedertierenheid machtig over wie Hem vrezen.

Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan.

Zoals een Vader zich ontfermt over Zijn kinderen, zo ontfermt de HERE zich over wie Hem vrezen.

Wat een Vader!

En omdat Hij weet hoe zwak wij zijn, zegt Hij vandaag tegen u en jou: als je nu in geloof tot Mij bidt, begin je gebed dan maar met Onze Vader. Dan zal Ik elke keer weer, wanneer je dit zegt, dit vertrouwen wekken.

Elke keer weer wanneer je dit zegt: Onze Vader word je weer bepaalt bij wie Ik ben.

Bij Mijn Vaderschap. Bij wie Ik voor jou wil zijn.

Zo is deze aanspraak een soort middel om in dat vertrouwen te groeien.

Ziet u weer gemeente, wat een geweldig voorrecht het is om zo je gebed te beginnen. Ook jullie kinderen, dat je zo je gebed mag beginnen: onze Vader.

Dat moeten wij ouders onze kinderen telkens weer leren: om in geloof en ontzag, en in vertrouwen tot God te gaan. En Hem aan te spreken als Vader.

Want de HERE heeft het ook aan onze kinderen beloofd om hun Vader te zijn.

Geweldig voorrecht ook voor jullie kinderen, om deze God aan te roepen. Om tot Hem te bidden en Hem dan aan het begin van je gebed noemen: onze Vader.

Daarom is het ook zo erg wanneer wij ook deze woorden zouden bidden zonder er bij na te denken.

Ik kom daar straks nog op terug.

Of dat je helemaal niet persoonlijk bidt. Of heel af en toe.

Als dat zo is. Begin er dan vandaag nog mee.

Verspeel het voorrecht niet, dat je ontvangen hebt in het verbond.

Is Hij ook niet jouw Vader? (Deuteronomium 32).

Dit vertrouwen op God mag nu heel ons gebed stempelen. Kinderlijk ontzag en vertrouwen tot God als grond onder ons gebed.

Die beiden zijn als het ware de bodem waar ons gebed op rust. Anders is het ook geen gebed.

Wanneer je zonder vertrouwen, zonder geloof tot God gaat, dan praat je eigenlijk in het luchtledige. Dan is bidden een slag in de lucht. En dan kun je beter niet bidden. Omdat je anders deze Vader naam ijdel, leeg zou gebruiken.

Waar geloof, zegt de Heidelbergse Catechismus, waar geloof, dat twijfelt er niet aan of God bewijst genade.

Waar geloof dat steunt op de beloften van God. Dat Hij doet wat Hij zegt. Dat Hij inderdaad geeft wat wij nodig hebben voor lichaam en ziel.

Vertrouwen op God dat voortvloeit uit Zijn Vaderliefde. Hij is toch die Vader die zorgt voor Z'n kinderen. Die trouw is en Zijn kinderen op Zijn Vaderhart draagt.

Een Vader die weet wat Zijn kinderen nodig hebben. En ze nooit in de steek laat.

Afgelopen week was het nog in het nieuws dat een vader en moeder hun kleine kindje bewust alleen in de auto hadden achtergelaten en zelf waren gaan winkelen. De politie had zich intussen over het kindje dat helemaal overstuur was ontfermd. Kan een vrouw haar zuigeling vergeten, zich niet ontfermen over het kind van haar schoot?

Je kunt het je niet voorstellen. Maar zelfs al zouden die het vergeten, Ik zal u niet vergeten, zegt God.

Als je Vader zo kent. Dan zeg je toch, o, onze Vader in de hemel, laat mij nu maar helemaal vallen in Uw Vaderliefde.

Wat er ook gebeurt in mijn leven. Wat ik ook uit Uw Vaderhand ontvang. U kent Mij. U vergeet Mij nooit. U weet wat ik nodig heb. Ik vertrouw op U Heere, als Mijn Vader.

En daarom bid ik in vertrouwen met waar geloof: Onze Vader. Stort ik als kind van Vader alles voor Hem uit. Heel vertrouwelijk. En in vertrouwen. Ziende op Zijn Vaderschap.

O Vader, geeft U mij en al Uw kinderen wat nodig is voor ons lichaam en voor onze ziel.

2. Eerbiedig bidden

Vader die in de hemelen zijt

Besef Wie het is tot wie u spreekt.

Onze Vader die in de hemelen zijt.

Want dat is de andere kant gemeente, je hoort sommige nog wel tegen God praten en dan lijkt het alsof je tegen een vriendje praten.

Of het gevaar dat je God ziet als een soort lieve Opa. Dat is ook niet goed.

En tegelijk hoef je als gelovig kind van God ook geen angst voor Hem te hebben.

Geen angst, maar wel ontzag. Kinderlijk ontzag voor onze Vader die in de hemelen is.

God is onze Vader, maar dat maakt van Hem geen 'vriendje'. Of een lieve opa.

Nee, Hij is onze Vader, maar Hij is en blijft namelijk wel God. De Almachtige. De Heilige.

De HEERE heeft Zijn troon in de hemel gevestigd, Zijn Koninkrijk heerst over alles bezingt David in Psalm 103.

En daar in de hemelse troonzaal zingen de engelen Hem toe: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt.

Onze Vader is de God waarvan gezegd wordt dat Hij de hemel heeft tot Zijn woning en de aarde als een voetbank voor Zijn voeten.

Daarom moeten Mozes en later Jozua wanneer God aan hen verschijnt en zij met God spreken hun schoenen uit doen, omdat de grond waarop zij staan heilig is vanwege de heiligheid van God.

Gemeente, laten we God in ons gebed, door onze manier van bidden, niet naar beneden halen, doordat wij te weinig eerbied tonen in bijvoorbeeld onze woordkeuze of de hoeveelheid van woorden. Dat kan ook.

De Prediker zeg in hoofdstuk 5:2: Wees niet te snel met uw mond, en laat uw hart zich niet haasten een woord te uiten voor het aangezicht van God. Want God is in de hemel en u bent op de aarde. Laat daarom uw woorden weinig in aantal zijn.

Onze gebeden gemeente, hoeven niet altijd lang te zijn. Integendeel.

De Farizeeër, man die kon bidden. En iedereen kon het horen hoe prachtig... Maar prees Hij nu niet juist het korte, maar oprechte gebed, van die tollenaar: O Heere wees mij zondaar genadig.

Besef wie God is. En besef ook wie wij zondige, zwakke mensen zijn.

God is zo groot en hoog verheven, heilig. En wij mensen zijn zo klein en nietig. We horen het zelfs Abraham, waarvan gezegd wordt dat God met hem sprak als met een vriend, zeggen in Genesis 18, wanneer Hij voorbede heeft gedaan voor Sodom en dan zegt: Ik heb het aangedurfd om tot de Heere te spreken, hoewel ik stof en as ben.

Daarom is het goed om telkens weer te beseffen wat bidden nu eigenlijk is.

Bidden is spreken tot God. Bidden is praten met God. Jij praat tegen God.

En God spreekt tot jou. Hoe spreekt God dan tegen jou? Door Zijn Woord. Door de Bijbel spreekt Hij tot ons.

Daarom is het ook goed om die twee samen op te laten gaan. Bijbellezen en bidden.

Bidden, ik zei het al, is praten met God.

Bidden is dus niet maar in het luchtledige wat dingen zeggen. Wat zaken van je afpraten, zodat het je wat oplucht. Dat is geen bidden.

Wanneer je bidt, je er gelovig van bewust zijn, dat je op het punt staat om te naderen tot onze Vader die in de hemelen zijt. Zoals David in Psalm 16: 8 over zichzelf zegt: *Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen.*

Daarom is het zo belangrijk als wij samen bidden in de kerk, of wanneer je bidt op school of thuis aan tafel, dat er eerst stilte, rust en eerbied is. Concentratie omdat je in gebed tot heel dichtbij God in de hemel komt.

Zoals van Abraham gezegd, wanneer Abraham de HEERE bidt om de stad Sodom te sparen: dat Hij dichterbij God kwam (Genesis 18: 23).

Belangrijk vaders en moeders, om onze kinderen te leren, eerbied als er gelezen en gebeden wordt.

Belangrijk ook op de verenigingen en de catechisaties. In de kerkdiensten.

Je hart en je gedachten richten op God.

Iedereen weet hoe moeilijk dat vaak is.

Dat je heel gemakkelijk ook kunt bidden zonder er echt bij na te denken wat je bidt en tot Wie je eigenlijk bidt.

Wanneer je bijvoorbeeld op de automatische piloot het 'onze Vader' opzegt. En niet meer beseft wat je nu eigenlijk bidt.

Dat is een gevaar dat voor ons allemaal op de loer ligt. Want het is zo gewoon en bekend. Het 'onze Vader'.

De meesten van ons kennen het al van jongsafaan.

En de ouders van vandaag leren het hun kleine kinderen nog steeds. Toch?

En dat is ook goed.

Maar voor je het weet bidden wij het alleen met onze handen, maar niet met ons hart.

De HEERE waarschuwt ons voor deze zonde in Klaagliederen 3: 41 waar staat:

Laten wij met onze handen, ook ons hart opheffen, tot God in de hemel.

Niet alleen je handen vouwen om daarmee te laten zien dat je stopt met waar je mee bezig was en je richt op God.

Maar ook stil worden in je hart. En je in je hart richten op God. Je hart opheffen tot God in de hemel.

Daarom is het ook zo belangrijk dat wij in de komende weken opnieuw weer samen stil staan bij de inhoud van het 'onze Vader'.

Wij zondige mensen hebben dat zo nodig. Dat herhaalde onderwijs door de Heilige Geest.

Zodat we door de Geest en door Gods genade opnieuw weer beseffen en leven uit onder andere de rijke inhoud van het begin van het gebed dat Christus ons leert:

Onze Vader die in de hemelen zijt.

Vertrouwend bidden, eerbiedig bidden, maar ook verwachtingsvol bidden.

3. Verwachtingsvol bidden

Waarom wordt hieraan toegevoegd: die in de hemelen zijt?

We hebben er net iets van gezien gemeente. Maar toch hebben daarmee nog niet alles gezegd.

De Heidelbergse Catechismus geeft als antwoord: daarmee leert Christus ons over de hemelse majesteit van God niet aards te denken, en van Zijn almacht alles te verwachten wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben.

Neemt de Catechismus nu toch van ons weg, ons vertrouwen en de vrijmoedigheid dat wij God, onze Vader mogen noemen weg? Pakt de Heidelbergse Catechismus met de ene hand weer terug wat zij zojuist met de andere gegeven heeft, door hier weer die afstand te creëren tussen God de Vader en Zijn kinderen.

Nee, dat is niet de bedoeling.

Eigenlijk wordt hier nog een derde steunpunt genoemd onder ons gebed.

Naast het kinderlijk ontzag en vertrouwen, worden wij hier gewezen op Gods almacht.

Wij moeten niet aards over God denken. Niet om de afstand nu te benadrukken. O Ja, God is heilig en vol van majesteit hebben we zojuist gezien, maar toch is het vooral bedoeld om de vrijmoedigheid te benadrukken.

God is niet aards. Maar hemels.

Hij is zo heerlijk en zo machtig en zo overweldigend groot.

We moeten niet te klein van de HEERE God denken.

En Zijn almacht doet dan ook niets af van Zijn Vaderschap, nee dat komt er nog eens bij.

Wij hebben een almachtige Vader. Een hemelse Vader. Die niet alleen alles wil geven wat goed voor ons is. Maar ook alles kan geven. Want Hij is de almachtige.

En daarom kan het geloof nooit te veel van Hem verwachten.

Daarom kunnen en moeten Gods kinderen ook vol verwachting bidden. Want, God wil niet alleen het beste aan Zijn kinderen geven, maar Hij kan het ook. En Hij doet het ook. Echt waar! Want Hij is een hemelse Vader.

En wat is dat heerlijk en troostvol om te horen wanneer je bidt: Onze Vader. Dat je weet: Vader wil en kan mij alles geven wat ik nodig heb voor lichaam en ziel.

Hoe mijn omstandigheden ook zijn.

In dagen van crisis, in dagen van zorg, in dagen van voorspoed, maar ook in dagen van ziekte.

Bij huwelijksproblemen, bij werkloosheid. In periode van vakantie.

Vader zorgt en regeert en Hij staat boven alles. Want Hij is onze Vader die in de hemelen zijt!

Gemeente, ziet u dat dit een gebed op zich is, onze Vader die in de hemelen zijt.

Dat je het zegt: U bent onze Vader. En omdat dat zo is, heb ik alle reden om vol vertrouwen te bidden. Om nu heel mijn hart voor u uit te storten. En vol verwachting te zien op de verhooring van mijn gebeden.

Troostvol. Want zou Vader Zijn kinderen iets onthouden dat goed voor hen is?

Nee natuurlijk niet. Onze hemelse Vader geeft ons altijd het beste.

Zou God die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem niet alle dingen schenken? O ja.

Wanneer je met waar geloof tot God komt in gebed. Vertrouwend en pleitend op Gods beloften. Dan zal God vast en zeker luisteren en geven.

Krijg je dan alles wat je vraagt?

Nee niet alles wat wij vragen.

Maar wel alles wat wij nodig hebben.

En dat is soms anders dan wij bedacht hebben.

En dat kan soms ook heel moeilijk zijn voor ons mensen. Omdat wij Vader niet altijd begrijpen.

Maar God vraagt dan ook niet van ons dat wij Hem altijd begrijpen, maar wel dat wij Hem vertrouwen.

Want, Hij is toch onze hemelse Vader. Zou Hij dan niet weten wat goed voor ons is.

Ja, dan moet Hij Zijn kinderen soms dingen weigeren. En dat is maar goed ook gemeente. Stelt u zich eens voor dat wij alles zouden ontvangen wat wij vragen. Dat zou toch niet goed zijn?

Dat doen wij bij onze kinderen toch ook niet. Die geven wij toch ook niet alles wat zij vragen?

Juist omdat je als vader of moeder van je kinderen houdt. En ook beter dan je kind weet dat sommige dingen niet goed zijn om te geven. Voor hun eigen bestwil. Dat begrijpen onze kinderen toch ook niet altijd.

Zo is het ook met onze Vader in de hemel.

Vergeet nooit: God geeft ons altijd het allerbeste. Vertrouw daarom op Hem. Bidt in vertrouwen, met eerbied en vol verwachting tot uw Vader in de hemel.

En houdt daarom uw hoofd omhoog en uw hart naar boven gericht.

Want u heeft een Vader in de hemel, en u mag vol vertrouwen en vol verwachting tot Hem gaan.

In de naam van Christus.

AMEN